

ŽELEZNORUDSKÝ zpravodaj

www.zeleznaruda.cz

Duben 2021
měsíčník / zdarma
XXII. ročník

foto: Richard Brož
pohled z Polomu

ÚVODNÍ SLOVO

Milí sousedé,

máme za sebou Velikonoce, které byly bohužel, stejně jako loni, ve znamení koronavirových omezení. Snad už to bylo naposledy. Už se všichni potřebujeme nadechnout a znovu rozjet. Lidské i ekonomické strádání už je dlouhé a vyčerpávající. Lidé z hor jsou ale po staletí zvyklí bojovat, takže není pochyb, že zvládneme i tohle složité období. V minulosti bylo totiž už i mnohem hůř. Nyní je zkrátka nezbytné přizpůsobit se této nelehké situaci.

To děláme i v rámci vedení města, protože se musíme, stejně jako mnozí z vás, vypořádat s propadem příjmů. V rámci nutných úspor bude oproti původnímu plánu bohužel nezbytné zvolnit tempo kompletních rekonstrukcí silnic. Jednoznačně jsme se ale dohodli, že rozhodně nebudeme odkládat klíčové investice. Pokračovat tak bude projekt výstavby našeho nového náměstí, stejně jako neuhneme z plánu výstavby městských bytů. Díky úspěšným žádostem o dotace vznikne již v létě nová pumptracková dráha a těšit se můžeme

i na nové přírodní koupaliště nebo na úplně nový kamerový systém pro městskou policii. Ve všech případech jde o věci, které posunou kvalitu života na Železnorudsku o hodně kupředu, takže by byla ohromná škoda je odkládat. V některých případech ani není možné jejich realizaci odkládat, neboť bychom přišli o získanou dotaci.

Projekty a investice

U pumptrackové dráhy a vůbec u celého areálu Za tratí bychom se chtěli ještě na chvíli zastavit. Tento unikátní prostor si totiž zaslouží naši pozornost, jelikož nabízí dnes i do budoucna obrovský potenciál pro další a dlouhodobý rozvoj. A proto již letos, společně s pumptrackem, vznikne též hřiště pro malou kopanou. Celý areál bude mít navíc osvětlení pro večerní provoz. Tato akce již má svého zhotovitele vybraného na základě výběrového řízení a samotné práce začnou během následujících měsíců. Dokončení je naplánováno nejpozději do konce července, a proto si budeme moci nového areálu užít ještě během letošního léta.

Co se týká vodní nádrže na Žabákách, tak tento projekt má již také svého zhotovitele. Těší nás, že můžeme napsat, že se na základě veřejné soutěže podařilo snížit náklady akce oproti původnímu předpokladu o více jak milion korun. Naprostá většina finančních prostředků navíc pochází z dotace od ministerstva životního prostředí. Trochu nás však mrzí termín realizace, který je ve stavebním povolení stanoven od 15. července do 31. října. To však ovlivnit nedokážeme, tato podmínka z důvodu ochrany bobra evropského je ze strany Správy NP Šumava nepřekročitelná. Věříme však, že skutečnost, že se letos v létě na Žabákách nevykoupeme, bude bohatě vykompenzována v příštích letech.

Krásný dárek našemu městu dali také všichni, kteří se u nás zapojili do každoroční akce „Uklidme Česko“. Výsledkem byla spousta pytlů se stovkami kilogramů odpadků a hezčí a čistší prostředí, v němž žijeme. Snažme se prosím, aby odpadky končily vždy tam, kde mají.

Díky úspěšné žádosti o dotaci ve výši 5,8 milionu korun od Ministerstva životního prostředí bude na místě stávající vodní nádrže Žabáky vybudován biotop s využitím ke koupání. Starosta a místostarostové při podepisování smlouvy o dílo.

Užívejte si jaro a pokud chcete být aktuálně informováni o dění v Železné Rudě, sledujte oficiální facebookové stránky města (www.facebook.com/mestoZeleznaRuda). Zároveň prosím pamatujte, že v případě potřeby se na nás můžete kdykoli obrátit na mail: starosta@zeleznaruda.cz nebo mistostarosta@zeleznaruda.cz, nebo na telefon: 724 181 624.

Jsmo zde pro Vás.

S úctou a přáním všeho dobrého,

*Filip Smola, starosta města,
Petr Najman a Filip Brož, místostarostové*

Starosta Filip Smola při akci Uklid'mě Železnorudsko. Jeden z jeho „nejlepších úlovků“, stará běžkařská bota.

Místostarosta Filip Brož s rodinou posbírali při silnici mezi Železnou Rudou a Špičákem během 1 km na 100kg odpadků, mezi nimi třeba dvoje boby.

Město ještě letos rozšíří bytový fond

Dostupnost bydlení pro místní trvale žijící obyvatele se při současných cenách nemovitostí v naší oblasti stala téměř nereálnou. U nových projektů se cena za jeden metr čtvereční šplhá až k 90 tisícům. Nově vznikající bytové jednotky kupují lidé, kteří sem jezdí na víkendy za odpočinkem a sportem. Stejná nebo podobná situace bohužel panuje v mnoha horských střediscích. Pořídit si bydlení za takové ceny je pro mnoho obyvatel s průměrnou měsíční mzdou nemyslitelné a tuto situaci vnímáme ve vedení města jako palčivý problém, který je třeba řešit. Tento stav je dlouhodobě neudržitelný, proto je nutné nalézt smysluplné komplexní řešení, zejména z pohledu příjmů obcí. Najít prakticky nelze ani dostupné nájemní bydlení. Jedním z důvodů bohužel je, že se město Železná Ruda v minulosti zbavilo obecního bytového fondu.

Pro život, sousedskou atmosféru, ale v neposlední řadě samozřejmě i pro fungování města je totiž udržení místních obyvatel absolutní prioritou. Po konzultacích a analýzách jsme dospěli k tomu, že máme v podstatě jedinou reálnou cestu. Tou je městská investice do bytové výstavby s tím, že byty zůstanou v majetku města. My je pak budeme moci za dostupných podmínek pronajímat a sami rozhodovat, kdo bude nájemníkem a za jakých podmínek.

Aby se ve městě dalo kvalitně žít, pracovat a podnikat, nezbytné k tomu potřebujete učitelky a učitele pro mateřskou i základní

školu, městské policisty, zaměstnance technických služeb, zaměstnance městského úřadu, členy integrovaného záchranného systému a další lidi zajišťující chod věcí a služeb nezbytných pro život ve městě, které však často považujeme za samozřejmé. Aby mohla fungovat škola, musíte mít nejen budovu, ale i vyučující. Když jdete něco vyřídit na úřad, očekáváte, že tam najdete úřednici či úředníka, kteří vám dokážou pomoci a poradit. Když napadne sníh, určitě by se vám nelíbilo, kdyby jej nikdo neodklízel. Za naprosto automatickou věc považujeme také například dodávky pitné vody. A takto bychom mohli pokračovat. Jde ve všech případech o lidi z masa a kostí, kteří potřebují někde bydlet, ideálně samozřejmě v místě zaměstnání.

Bytová výstavba v režii města není zázračné a bohužel ani rychlé řešení. V případě města jako je Železná Ruda musíme v první řadě vycházet z našich finančních, ale i majetkových možností, které jsou v obou případech omezené. Ale nějaké karty v ruce máme a hodláme je využít, co nejlépe to půjde. Už v letošním roce chceme vybudovat první nové byty nad naší hasičskou zbrojnicí. V příštích letech pak chceme obecní bytový fond rozšířit. V ideálním případě bychom pro naše potřeby chtěli mít v budoucnu k dispozici desítky bytů. Říkám otevřeně, že nebude jednoduché tento cíl splnit, ale jsme odhodlaní to dokázat. Držte nám palce.

Filip Smola

Testovací centrum COVID-19

Od neděle 28. 2. 2021 od 11 hodin je v provozu testovací centrum v Železné Rudě na COVID-19 na parkovišti u Free One Shopu v Alžbětíně.

Testovací doba:

Po - Ne 03.00 - 8.00 a 11.00 - 18.00

Testování antigenními testy, výsledek za 10 minut. Certifikát z MZČR v Čj i Aj (uznatelné v zahraničí) a **není třeba předchozí registrace.**

Pojišťovna hradí test každé 3 dny, častější testování je s poplatkem 350 Kč.

Veškeré informace u vedoucí odběrového centra:
Marcela Páková tel: 773 654 934

BEZPEČNOST NA PRVNÍM MÍSTĚ

S velitelem Městské policie Železná Ruda nejen o uplynulé sezóně

S velitelem Městské policie Železná Ruda panem Mgr. Josefem Podlešákem jsme si povídali nejen o uplynulé zimní sezóně.

ZZ: Pepo, my už se nějakou dobu známe a tykáme si, pojďme si tedy popovídat. Jak dlouho už vlastně sloužíš u naší Městské policie?

JP: Letos je to již 13 let, od jara 2008.

ZZ: V čem je podle tebe práce u Městské policie v horském středisku jiná než například ve velkých městech?

JP: Rozhodně se v našem regionu odráží sezónnost. Relativně klidné jaro a podzim střídá, co do návštěvnosti a celkové zatíženosti, letní a především zimní období. I když v posledních letech se návštěvnost Šumavy značně zvýšila a znatelný rozdíl mezi uvedenými obdobími se pomalu stírá.

ZZ: Oproti velkým služebnám vy v Železně Rudě sloužíte společně s kolegy Marcellem Strejcem a Petrem Horáčkem ve třech. To má určitě své výhody i nevýhody...

JP: V tak malém kolektivu je výhodou vzájemná osobní znalost a bez vzájemné pomoci by tato práce nešla vykonávat. Je třeba si vyjít vstříc nejen při organizaci práce, předávání informací, tak ale i v osobní rovině. Samozřejmě při větším počtu zaměstnanců je možné pokrýt dohledem a preventivní činností větší část prostoru obce a provádět zároveň více druhů činností.

ZZ: Pojďme shrnout zimu. Zimních sezón jsi tedy na svém postu prožil už hodně. Ta letošní ale byla jiná, výjimečná a zvláštní. Máš pravdu?

JP: Zcela jistě byla poslední zimní sezóna diametrálně odlišná od těch předešlých. Celoplošné problémy

se v podstatě přesunuly jen na určité lokality a též převážně na víkendové dny rošířené maximálně o pátky. Ve všední dny zela parkoviště prázdnotou.

ZZ: Ubytovací zařízení nemohla fungovat a mimo provoz byly i všechny skiareály. Přesto jsme o turisty neměli nouzi, je to tak?

JP: Máš pravdu, ubytovací zařízení byla sice uzavřená, ale na druhou stranu došlo, dle mého názoru, ke stoprocentní obsazenosti rezidentního bydlení, ať již samotnými vlastníky nemovitostí, rodinnými příslušníky či jejich přáteli apod..

ZZ: Naši oblast v důsledku nemožnosti ubytovat se zaplňovali „jednodenní turisté“. Největším problémem se tedy ukázalo jejich parkování v místech, kde by se parkovat nemělo, nebo kde je parkování přímo zakázáno.

JP: Největší problémy byly zaznamenány na nástupních místech oblíbených turistických tras, jako například prostor Špičáckého sedla, kde v důsledku zaplnění veřejného parkoviště docházelo k obložení přilehlých komunikací vozidly, samozřejmě v místech, kde je parkování zakázáno, což je regulováno dopravním značením či obecně dle zákona o provozu na pozemních komunikacích. Podobná situace byla u nástupních míst běžeckých tras. Zde můžeme zmínit parkoviště na Gerlově Huti, kde mimo jiné v důsledku parkování na lesních přístupových cestách docházelo k porušování lesního zákona.

ZZ: Při řešení potíží jste také spolupracovali se státní policií?

JP: Tato spolupráce je samozřejmostí. Krátká pracovní, ale zároveň přátelská porada hlídek, jak Městské policie, tak Policie ČR, na začátku každého dne, rozdělení lokalit a předání si aktuálních informací, zajišťuje i při relativně malém počtu pracovníků životaschopnost celého Železnorudska.

Tato spolupráce je zajištěna jednak oficiální cestou, kterou je uzavřená Koordinační dohoda obou složek, ale je založena zároveň i na rovině osobní.

ZZ: Předchází této spolupráci například i nějaká předsezónní porada?

JP: Před každou zimní sezónou se organizuje porada všech zainteresovaných složek. Kromě zástupců města, Městské

policie, Policie ČR na místní, okresní i krajské úrovni, Hasičského záchranného sboru, Horské služby jsou přítomni i zástupci zajišťující zimní údržbu a další související složky. Následně pak po každé ukončené zimní sezóně je svolána porada ke zhodnocení uplynulého období, projednání zjištěných nedostatků a poznatků pro přípravu příštího období.

ZZ: Letošní náročnou zimní sezónu se vám s kolegy podařilo úspěšně zvládnout. Z tvých odpovědí je vidět, že se mnohdy jedná o práci náročnou. A proto se ptám: existuje něco, co by vám s kolegy vaši práci usnadnilo, případně zefektivnilo? Mám na mysli například nějaké nové vybavení,...

JP: V současné době se připravuje nákup a instalace softwarového programu pro městskou policii, který komplexně zpracovává administrativní činnost městské policie. Usnadňuje činnost hlídky v terénu - ať už možnou lustrací v registrech, základní zpracování povinné dokumentace včetně lokace přímo na místě přestupku, ale i kontrolu přidělených P-karet, či zaplacení poplatků za psa a podobně. Dále se připravuje, za pomoci získané dotace, vybudování zcela nového městského kamerového systému s rozšířeným počtem kamerových míst.

ZZ: Připravované vybavení bude jistě velkou pomocí při vaší práci. Moc ti děkuji za příjemný rozhovor. Nedá mi to a poslední otázku namířím k tvým aktivitám z jiné oblasti: mezi čtenáři Železnorudského zpravodaje jsi totiž znám také jako úspěšný a populární herec – ochotník. Prozrad' nám, můžeme se těšit na nějaké nové představení vašeho spolku?

JP: Již v loňském roce jsme začali s přípravou nové hry, kterou ovšem zastavila vládní opatření. V současné době celý soubor netrpělivě čeká na dobu, kdy bude možné znovu zahájit činnost. Nebudu prozrazovat víc, než že opět půjde o komedii a možná doposud nejláznivější, kterou jsme kdy zatím nastudovali. A prozatím jen malá hádanka, možná se s některými herci našeho souboru potkáte na televizních obrazovkách.

*S Josefem Podlešákem si povídala
Mirka Frenzllová.*

ITC A EC INFORMUJE

Vyhlášení výsledků fotosoutěže „Zima na Železnorudsku“

Vážení čtenáři,

máme tu čest představit Vám výherce zimní fotografické soutěže „Zima na Železnorudsku“. Soutěžilo se ve dvou úrovních - 1. stupeň ZŠ a 2. stupeň ZŠ. Obě úrovně byly rozděleny na dvě kategorie, a to „Vystihnutí tématu“ a „Nejoriginálnější fotografie“. Do soutěže se nakonec přihlásilo 25 soutěžících s 50 fotografiemi (24 fotografií od dětí z 1. stupně ZŠ a 26 fotografií z 2. stupně ZŠ).

Soutěžící pocházejí nejen z Železnorudska, ale i Nýrska, Plzně nebo Prahy. Po uzavření přihlášek posoudila porota zaslané fotografie. A jak dopadlo její vyhodnocení?

Nejúspěšnější fotografkou se stala **Lucie Schejbalová** z 5. třídy ZŠ K. Klostermanna ze Železné Rudy, jejíž obě fotografie vyhrály 1. místo v kategorii Vystihnutí tématu a 2. místo v obou výše zmíněných kategoriích pro 1. stupeň ZŠ.

Nejúspěšnější fotografií se stalo foto od **Nely Škývarové** z 9. třídy ZŠ K. Klostermanna ze Železné Rudy, které vyhrálo 1. místo v obou kategoriích pro 2. stupeň ZŠ.

Další výsledky jsou uvedeny níže v tabulce.

Všem výhercům srdečně blahopřejeme! A i ostatní nemusejí smutnit. Rádi bychom i jejich fotografie vystavili v naší expozici hned, jak to bude možné, a zároveň je využili na dokumentaci Železnorudska, pokud k tomu svolí.

Velké díky také patří naší porotě, jmenovitě: Filipu Brožovi, Katce Červené, Ctiradu Drahorádovi, Jitce Chaloupkové a Petru Najmanovi, za věnování volného času k hodnocení fotografií. Děkujeme!

*Barbora Kučeravá
vedoucí Informačního turistického centra
a Environmentálního centra*

Autor: Lucie Schejbalová

1. stupeň ZŠ

Kód fotky	Jméno	Třída	Škola	„Vystihnutí tématu“	„Nejoriginálnější foto“
15	Lucie Schejbalová	5.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda	1. místo	
16	Lucie Schejbalová	5.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda	2. místo	
9	Eva Frydryšková	4. A	ZŠ Mohylová, Praha 13	3. místo	
49	Mariana Krechlerová	5.	Komunitní škola Roztoky		1. místo
16	Lucie Schejbalová	5.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda		2. místo
43	Karin Thea Ketnerová	3.	ZŠ Plzeň Újezd		3. místo

2. stupeň ZŠ

Kód fotky	Jméno	Třída	Škola	„Vystihnutí tématu“	„Nejoriginálnější foto“
28	Nela Škývarová	9.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda	1. místo	
23	Ivana Roubalová	8.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda	2. místo	
33	Ondra Soukup	8.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda	3. místo	
28	Nela Škývarová	9.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda		1. místo
45	Ema Škývarová	6.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda		2. místo
3	Adam Škývara	7.	ZŠ K. Klostermanna Železná Ruda		3. místo

Autor: Nela Škývarová

Autor: Adam Škývara

Akce Uklid'me Česko probíhala i na Železnorudsku

Jarní úklid je záležitostí mnoha jedinců, kteří vyjdou první teplejší dny do ulic s pytlí a rukavicemi a jdou uklízet to, co zůstalo v přírodě a okolí obce po zimní sezóně. A tak vznikl v roce 2014 dobrovolnický spolek, který začal po celé České republice organizovat jarní úklidy „Uklid'me Česko“. Smyslem akce je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek venku společně v jeden den. Do úklidů se zapojují různé organizace: školy, sdružení, hasiči, záchranáři, policisté, studenti, maminky, důchodci, obce a další.

Tato akce si klade za cíl seznámit širokou veřejnost pomocí vlastního zážitku s problematikou černých skládek a odpadu v přírodě a předcházet tak jejich vzniku. Protože ten, kdo jde jednou uklízet už další nepořádek dělat nebude.

Město Železná Ruda se akce poprvé zúčastnilo minulý rok na podzim (pod názvem „Uklid'me Železnorudsko“), což byl přesunutý jarní termín z dubna 2020 z důvodu covidové situace. A nyní v březnu 2021 se účastnilo podruhé. Jako úklidový termín byl stanoven víkend 27. a 28. 3. 2021. Ale protože sníh tál pomaleji a mnoho vyšších poloh Železnorudska i celá Hojsova Stráž byly stále pod sněhem, protáhl se termín úklidu až do neděle 4. 4. 2021. Účastníci si vyzvedávali pytle a rukavice v krámku Stará pošta v Hojsově Stráži a v Informačním centru Železná Ruda. Bylo rozebráno cca 50 pytlů, které darovala organizace Uklid'me Česko, a k tomu příslušný počet rukavic. Místa sběru byla rozličná. Můžeme jmenovat cestu na Špičák, Debrník, Belvédér nebo

Grádl, ale bylo jich jistě více. Nasbíraný odpad byl uložen na předem domluvených místech a po víkendu odvezen zaměstnanci Technických služeb města Železná Ruda, za což jim velmi děkujeme.

A na závěr je třeba podotknout, kdo si chcete zasoutěžit, nezapomeňte své fotky z úklidu zaslat do 15. května na email bara@uklidmecesko.cz. Veškeré informace k soutěži naleznete na uklidmecesko.cz/fotosoutez/. Soutěží se ve dvou kategoriích – Kuriozita a Vrabci.

Velké DÍKY všem, kteří nelenili a svůj volný čas věnovali úklidu. Díky vám je Železnorudsko zase o kus hezčí!

*Barbora Kučeravá
vedoucí Informačního turistického centra
a Environmentálního centra*

Janina & Monča
Autor: Zuzana Hanzlíková

Bára & Hanka
Autor: Jitka Englová

Autor: Gisela Kopelentová

PŘÍSPĚVKY SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

Zprávičky ze školky

Mateřská škola byla v měsíci březnu uzavřena, fungovala pouze služba pro děti rodičů IZS. Věnovali jsme se hrám, hudbě a postavili si jednoho z posledních sněhuláků letošní zimy. Předškolní děti se připravovaly na vstup do ZŠ distanční formou. Paní učitelky pro ně připravily dostatek materiálů a přidaly i hřejivá a povzbuzující slova.

Bohužel coronavirová nákaza se nám nevyhnula, a tak jsme zažili celkové uzavření předškolního zařízení z důvodu karantény. Na druhé straně pozitivní informací je, že došlo k maximální proočkovanosti zaměstnanců mateřské školy alespoň první dávkou vakcíny.

Od 12. dubna bude Mateřská škola otevřena pro předškolní děti. Jak je již tradicí, budou důsledně dodržována protiepidemická pravidla. Očekáváme teplé jarní počasí, abychom se mohli v maximální míře pohybovat v přírodě. Všichni se na sebe velmi těšíme, neboť vrstevnické vztahy hrají ve vývoji dítěte nezastupitelnou roli.

Přejeme všem, kteří odolávají této podivné době, pevné zdraví a naději v dobro.

Hana Königová

Ředitelský šuplík a naši úspěšní žáci

Školní budovy jsou zavřené, ale život školy pokračuje. Výuka probíhá po vláknech internetu. I v této složité době se organizují vědomostní soutěže a předmětové olympiády – v matematice, všech přírodovědných předmětech, dějepisu a samozřejmě jazycích. Soutěže probíhají online. Organizátoři soutěží museli upravit zadání, aby soutěžící po internetu měli srovnatelné a spravedlivé podmínky.

V okresní olympiádě v anglickém jazyce žáků 8. a 9. třídy byla nejlepší řešitelkou naše žákyně **Agatha Lily Kopecká** z 9. třídy - obsadila 1. místo a zajistila si online postup do krajského finále. Agatha Lily stručně hodnotila soutěž: „Na soutěž jsem se velmi těšila a maximálně jsem si ji užila.

Vylosovala jsem si jedno z deseti témat. Na dané téma jsem mluvila deset minut a zodpověděla doplňující otázky porotců.“

V naší škole na česko – německé hranici angličtině znatelně konkuruje německý jazyk a naši žáci pravidelně získávají úspěchy v soutěžích. Před několika lety byla naše žákyně dvakrát v celostátním finále. V letošním školním roce **Jan Schejbal**, žák 7. třídy, zvítězil v kategorii žáků 6. a 7. tříd. Také on bude reprezentovat v krajském finále.

Oběma žákům blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci Železných Rud a budeme držet palce k co nejlepšímu výsledku.

Ctirad Drahorád

Agatha Lily Kopecká

Jan Schejbal

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY - INFORMACE RODIČŮM

Dovoluji si vás seznámit se změnou v organizaci zápisu nových dětí do Mateřské školy v Železné Rudě. Vzhledem k současné situaci bude zápis do MŠ probíhat v distanční formě: na webových stránkách školy www.skolaruda.cz od 3. května 2021 vyplní rodiče přihlášku a zároveň čestné prohlášení, že se jejich dítě podrobilo všem stanoveným pravidelným očkováním podle zákona o ochraně veřejného zdraví. To vše nejpozději do 14. května 2021. Veškeré bližší informace budou zveřejněny na webových stránkách školy, nebo je získáte na telefonním čísle 606 789 446.

Těšíme se na Vás a Vaše děti.

*Marta Windsor
vedoucí učitelka MŠ*

Kynologové

Vás zvou na Kurz základní poslušnosti pro všechny pejsky. Neváhejte se přihlásit, **uzávěrka na kurz je 23. 4. 2021.** Sraz na první lekci je 1. 5. v 9.30 hodin.

A co s sebou?

Očkovací průkaz psa, krátké vodítko (cca 120 cm), dlouhou šňůru/stopovačku (10m), košík - pokus víte, že je pes agresivní, hračku, míček - to, co má pejsek rád a hooooodně pamlsků.

Pejska před výcvikem řádně vyvenčete a nekrmte.. bude baštit pamlsky za vykonané povely.

A páníčkové hlavně dobrou náladu!

Pokud by vládní nařízení nedovolilo kurz začít, přesune se na 5. 6. od 9.30 hodin.

Kurz základní poslušnosti pro pejsky všech ras a věku

Začátek : 1.5.2021 – 10 lekcí vždy v sobotu od 10:00 do 11:00h v areálu ZKO Železná Ruda

Maximální počet účastníků na kurzu je 10!!.

V případě velkého zájmu bude otevřen kurz od 11.00 do 12.00h.

Cena kurzu: 1.500 Kč splatné na 1 lekci (1.5.2021)

Informace a přihlášky na tel. 607 810 762 – Renata Neumannová

Cílem kurzu je naučit pejska základním povelům, přivolání a socializace.

Na první lekci donést očkovací průkaz s platným očkováním, pamlsky, hračky a krátké vodítko

DORAZILO DO REDAKCE

Jak na výsadbu na vlastním pozemku

Plánujete sázet stromy? Poradíme vám, jak začít a na co si dát při výsadbě pozor.

Ještě před výsadbou byste si měli ujasnit řadu věcí, například, k čemu má daný pozemek sloužit a jak moc se o něj a o zeleň plánujete starat. Představit si, jaký bude strom v dospělosti i jaký bude mít vliv na své okolí. Každá dřevina má totiž specifické nároky. Některé preferují vyšší vlhkost, jiné jsou suchomilné, či světlomilné. To vše je při navrhování potřeba zohlednit.

Pozor na invazivní a jedovaté druhy

Pokud se na pozemku pohybují děti, neměli byste zde vysazovat jedovaté druhy, konkrétně třeba tis. Zvýšenou pozornost výběru druhů by měli věnovat také alergici. Pyly lísky, břízy, olše,

či vrby jsou silné alergenů a na jaře by si zahrady moc neužili. Zamyslet byste se měli i nad tím, zda se výsadba do daného místa hodí z širšího kontextu. Například akát, který pochází ze Severní Ameriky, se v podmínkách České republiky velmi dobře šíří a vytlačuje původní druhy. Sázet do krajiny nepůvodní druhy je tedy nevhodné.

Souhlas souseda (ne)třeba

Při plánování výsadby musíte dbát také na to, aby byly dodrženy všechny zákonné povinnosti. Občanský zákoník říká: „Nestanoví-li jiný právní předpis nebo neplyne-li z místních zvyklostí něco jiného, platí pro stromy dorůstající obvykle výšky přesahující 3 metry jako přípustná vzdálenost od společné hranice

pozemků 3 metry a pro ostatní stromy 1,5 metru.“ Z toho vyplývá, že váš pozemek musí být dostatečně široký, aby nebyla tato povinnost porušena. Případně si musíte zajistit souhlas vlastníků okolních pozemků.

Jak na výsadbu ve velkém

Příprava výsadby ve větším měřítku vyžaduje peníze a čas. Ucelené informace o tom, co organizace takové výsadby obnáší, včetně odkazů na finanční zdroje, najdete na webu sazimebudoucnost.cz. Tam si můžete stáhnout i podrobné manuály, jak stromy sázet a jak o ně po výsadbě pečovat. Na webu najdete také informace o možnostech finanční podpory výsadeb.

Každý strom se počítá. Vysazené stromy je dobré evidovat. K tomu slouží centrální registr stromů na webu Sázíme budoucnost. Zaregistrovat do něj výsadbu může každý, kdo od roku 2019 vysadil stromy mimo les. Po zaregistrování se strom přidá na interaktivní mapu a započítá se mezi nové stromy vysazené v naší krajině a v obcích.

Díky tomu získáváme unikátní přehled o druzích a počtech stromů vysazených v ČR a můžeme měřit dopad společného úsilí všech, kdo sází stromy. Na celonárodní úrovni neexistují žádné souhrnné přehledy o kácení a sázení stromů. Registrace nově vysazených stromů je proto velmi důležitá.

*Anna Poledňáková,
PR koordinátorka iniciativy
Sázíme budoucnost, Nadace Partnerství*

OBLASTNÍ CHARITA SUŠICE

Poděkování

Tříkrálová sbírka 2021 se letos konala od 1. - 24. ledna. Rádi bychom dodatečně poděkovali všem dárcům z Železné Rudy a okolí, a také všem, kteří se zapojili do organizace sbírky a umožnili umístění kasiček na prodejní místa a veřejná místa (COOP, Městský úřad). Letošní ročník byl opravdu netradiční, příprava a koordinace celé akce byla vzhledem k epidemické situaci jiná a museli jsme rychle reagovat na změny. Koledníci letos nemohli navštěvovat domácnosti a přinášet radost a požehnání, což je vlastně podstata celé akce. Stejně jako jiní se snažíme nově využívat online prostor. Letos byla poprvé možnost poslouchat koledu prostřednictvím webových stránek www.trikralovasbirka.cz a přispět platbou prostřednictvím platební karty nebo převodem. Díky štedrým dárcům se podařilo vybrat celkem úžasných 213987,- Kč. Do regionu se podle pravidel sbírky vrátí 65% z celkové částky.

Dárce bude jistě zajímat, jak bude sbírka využita. Sběrka má svoje pravidla a jedním z nich je i schválený záměr odpovídající registraci sbírky. Ten určuje, jak budou prostředky využity. V letošním roce máme v plánu využít výnosy ze sbírky na podporu terénních služeb sociální

péče, zejména bychom rádi postupně obnovili náš vozový park. Péči klientům poskytujeme v jejich domovech na velkém území a jezdíme i do velmi odlehlých míst celé Šumavy.auta jsou tedy denně v terénu, pečovatelské s nimi mnohdy ujedou i více než 100 km na jedné trase. Také chceme obnovit a rozšířit nabídku půjčovny kompenzačních pomůcek. V současné době půjčujeme např. polohovací postele, vozíky, toaletní křesla, chodítka, zvedáky. Veřejnost pravidelně využívá i možnosti zapůjčení odvlhčovače vzduchu. Dále bychom zisk ze sbírky chtěli použít pro přímou pomoc konkrétním lidem v našem okolí. Máme klienty, o kterých víme, že by za takovou pomoc byli rádi, ale můžeme takovou podporu poskytnout i lidem, kteří s námi dosud nijak nespolečovali. Veškeré informace a podrobnosti o sbírce a našich plánech lze najít na našich webových stránkách.

Také bychom rádi připomněli, že se na nás mohou obrátit zájemci o sociální služby přímo v Železné Rudě a kontaktovat pracovnice ve středisku Oblastní charity, které je na Klostermannovo nám. 26. Rády Vám poskytnou informace týkající se nabídky a zajištění pečovatelské služby,

odlehčovacích nebo poradenských služeb. Po celou dobu pandemie se snažíme poskytovat služby v plném rozsahu, samozřejmě za dodržení maximální možnosti ochrany klientů i pečovatelek. Zaměstnanci v přímé péči jsou pravidelně povinně testováni, a klienty navštěvují vybaveni ochrannými pomůckami. Pomoc poskytujeme i lidem v karanténě, nabízíme např. možnost zajištění nákupů a dovážku obědů. Středisko Železná Ruda poskytuje služby i v obcích dojezdové vzdálenosti do cca 20 km. Doprava je zdarma, hradí se pouze čas strávený ve službě a k jeho úhradě mohou klienti využít příspěvek na péči. Nejvyhledávanějšími úkony jsou zajištění nákupů a dovážku oběda, příprava a podávání jídla, pomoc s hygienou, doprovod při návštěvě k lékaři, ale třeba také pomoc s topením, nebo údržbou a úklidem domácnosti. Rádi Vám pomůžeme zajistit vše potřebné tak, abyste mohli zůstat ve svých domovech.

V případě zájmu nás kontaktujte
na tel. 731 402 910 nebo
na www.susice.charita.cz.

*Lenka Pišová
Projektová manažerka/ PR,
Oblastní charita Sušice*

BÁJEČNÉ DĚTSTVÍ V ŽELEZNÉ RUDĚ – část I

Milí čtenáři, v únorovém čísle našeho zpravodaje vyšla první část vzpomínek z autobiografické knihy pana Václava Rezka: Moje blahé paměti. Od dubnového čísla se budete moci začíst do třetí části knihy, která je nazvaná Báječné dětství v Železné Rudě. Bude se jednat o četbu na pokračování a my věříme, že vás každý měsíc potěší další část kapitoly. Kniha pana Rezka bude k zapůjčení v knihovně Informačního turistického a Environmentálního centra v Železné Rudě.

Osud to asi tak chtěl, aby otec coby respicient finanční strážce byl vlastní povolán k službě na západní hranici. Bylo to ihned po skončení druhé světové války a krátce poté, co prezident Beneš vydal dekret o vysídlení sudetských Němců. Pronesl při té příležitosti památný projev k Českému národu, aby lidé NIKDY nezapomněli, kdo je jejich odvěký nepřítel a iniciátor všech válek na kontinentu. Že přijde doba, kdy německý živel ve své vrozené domnělé nadřazenosti, zakódované v genech, začne výsledek války i spravedlivé Benešovy dekrety zpochybňovat a vinit naopak z nacionalismu národ český. Některé události poslední doby již to potvrzují, nemyslíte? Benešovými dekrety, které vstoupily v platnost v červenci roku 1945, byl veškerý nemovitý majetek sudetským Němcům vyvlastněn ve prospěch státu.

Události měly v tom období rychlý spád. Táta byl připisem z ministerstva financí vyzván, aby se dostavil do Železné Rudy za účelem převzetí domu pro svoji rodinu. Táta vzal sebou mamku i moji malinkou maličkost, abychom viděli, do čeho jdeme. Naši si vybrali úhlednou vilku číslo popisné 176 na rohu ulic Zahradní a Ke hřišti, kterou krátce předtím nuceně opustila odsunutá rodina Sturmových. Byli to zřejmě slušní lidé, nikde nepořádek, natož aby rozbíjeli ve zlosti nábytek. Rodičům však tento dům nespadl s nebe. Museli si jej od státu vykoupit.

Částka, pravda, nebyla nijak závratná, přesto však pro začínající mladou rodinu představovala nemalou finanční zátěž. Domek byl jednopatrový, podsklepený, v přízemí dva pokoje s kuchyní a verandou, v patře pak tři pokoje. Některé kusy nábytku sloužily naší rodině ještě dlouhá léta, aby dožily svůj věk na chatě v Předenicích. To se týká masivního dubového mycího stolu s mramorovou deskou, postelí a nočních stolků. Taktéž jsme získali zachovalé pianino značky „August Foerster“, u kterého jsem strávil nejednu krušnou, později i hezkou chvíli svého mládí... K domku patřila též pěkná zahrada, kterou ocenil zejména můj tatka coby vyučený zahradník. Přestěhováním do Železné Rudy končí ta část mých vzpomínek, jejímž základem bylo hlavně vyprávění rodičů a prarodičů.

Od následujících vět nechť se laskavý čtenář spolehne pouze na líčení zážitků a událostí tak, jak je vnímaly moje vlastní oči, uši, srdce i duše... Dlužno říci, že oněch deset let, které naše rodina prožila v Železné Rudě, patří k nejšťastnějším obdobím mého života. Maminka nastoupila na místo učitelky v místní obecné škole, s domácností a starostmi o malou Evičku vypomáhala dobrá víla babička, která se k nám nastěhovala na „plný úvazek“. Děda Gusta se v Plzeňském bytě sám nenudil. Byl již v té době důchodcem a mohl se tak plně věnovat svému loutkaření. Otec nastoupil na místo inspektora na hraničním přechodu v Alžbětíně, kde bylo stanoviště finanční strážce se závorou. Služba byla turnusová – den – noc – volno. V době svého volna aktivně pomáhal ženským s praním prádla, nosil dříví a vůbec udržoval dům v chodu. Přitom však začal zvelebovat zahrádku k obrazu svému, to jest na úroveň středně velkého zahradnického podniku. Byl totiž ukrutně pracovitý a při síle, navíc jej to bavilo.

Hned první zima ukázala, oč na Šumavě půjde. Sníh padal a padal vytrvale a táta vstával denně před pátou, aby chodníček od domu na silnici učinil průchozím. Kolem hlavní silnice byly dvoumetrové bariéry nahnatého sněhu, umě vyrobené pluhem či frézou. Zkrátka „zapadlí vlastenci“ jak zákon káže. Jakmile však slezl sníh, šumavská příroda se zrychleným tempem snažila dohnat své zpoždění. Zahrádka se pod zkušenou rukou svého pána zazelenala, kolem chodníčků rozkvetly záhony „králíčích čumáčků“ neboli hledíků, v rohu u plotu

svítil sympatickou bleděmodrou barvou trs delphinia – ostrožky. Za domem v užitkové části tátovy zahrádky již v pařeníštích čile rostly sazeničky raného salátu, ředkvičky, různé druhy zeleniny vyseté přesně podle agrotechnických lhůt. Prostě zemský ráj to na pohled. A to byl, prosím, pouhý začátek toho zázraku – však uvidíte ...

Svoji školní docházku jsem započal v září roku 1947. K zápisu mne odvedli svorně oba rodiče, asi abych cestou neutekl do hlubokých šumavských lesů. Dodnes mi znějí v uších pana řidičího učitele Klementa Tomana: „... tááák, kamaráde, už jsi náš - už Ti nepomůže ani svččená!“ (rozuměj voda). V září téhož roku nás nastoupilo čtrnáctero prvňáčků, rozpačitých a ustrašených dětiček, toužících (snad) po všech moudrostech světa. Byli jsme dobrá třída. Na kamarády Vencu Štěpánka, Herberta Schobera, Karla Pachla, Pepíka Šimka a jiné přátele mám celou řadu hezkých vzpomínek. Z děvčat si pamatuji na Věrku Rubášovou ze sousedství a též Janu Šulcovou, se kterou jsem seděl zpočátku v jedné lavici. Později už ne, protože předčasně vyspěla a její novotvary mne rozptylovaly tou měrou, že nás paní třídní učitelka Štěpánková musela rozsadit ...

Jednu figurku však musím zvlášť vyzdvihnout. Spolužáka Karlíka Důlovce, který dojížděl každodenně do školy vlakem ze stanice Hamry - Hojsova Stráž. Jeho rodiče tam přisídlili na opuštěný velkostatek, který jejich početná rodina znovu zalidnila. Karlík byl statný, „udělaný“ mládenec, dvojnásobně převyšující tělesnou výškou i hmotností nás, ostatní vychrtlé střizlíky. Karlík se pohyboval pomalu, chůzí připomínající Golema a taková byla i jeho mysl. Představoval se Kael Douvovec, jakoby přitom převaloval v puse veliký švestkový knedlík. Karlova školní docházka byla sporadická. V zimě občas nejel vlak, zapadlý v závějích sněhu, v létě musel pást krávy anebo se starat o nemocnou sestřičku. Ostatně na tuto rodinu si vzpomněl i pan doktor Jiří Pejša ve své poutavé knížce „Vzpomínání v bílém“, v níž popisuje své působení v Železné Rudě a okolí.

Karlíkova častá absence ve škole byla pak nutně příčinou jeho příslovečných roztomilých přehmatů při opakování látky. V páté třídě nás vyučovala dějepisu paní učitelka Emilie Štěpánková. Jak ta uměla vyprávět! Posadila se vždy na okraj první lavice čelem do třídy a povídala: O Mistru Janu Husovi, o králi Zikmundovi, té „lišce ryšavé“, o Janu Žižkovi a o husitských válkách, které vedl... A také o Karlu čtvrtém, otci vlasti, který zvelebil českou zemi a přivedl ji k rozkvětu. Mimo kulturních vymožeností že také dovezl do Čech vinnou révu a švestky, kterým se lidově říkalo „karlátko“. Při zkoušení potom Kája Důlavec odpověděl na otázku paní učitelky: „Co jsou to královské korunovační klenoty a z čeho se skládají?“ nekompromisně slovy: „Korunovační klenoty jsou švestky a skládají se do pytlů!“ Paní učitelka byla moc hodná dáma, proto nabídla Karlovi druhou šanci. „Pověz, Karlíku, víš, co je to chorál?“ ... „To je taková písnička,“ odvětil bezelstně Karlík. „Dobře, Kájo, a je třeba písnička Šla Nanynka do zeli chorál?“ Vyzvídala paní učitelka. „Není to chorál“, protože Nanynka nebyla chorá, když šla do zeli ...“ uzavřel tuto kauzu bezelstně Karlík. A bylo po hodině dějepisu, kterou naše milovaná třídní učitelka předčasně ukončila! Mnozí z vás se budou možná divit, ale my tehdejší žáci jsme se na hodiny s paní učitelkou Emilií Štěpánkovou vždy těšili. Kázeň ve třídě měla vždy dobrovolnou, přirozenou, nevynucovanou hrozbou rákosky typu Igor Hnízdo!

Konec první části.

Úryvek z knihy Moje blahé paměti

Autor: Václav Rezek

JSEM RYS OSTROVID

Délka mého těla je 80 - 115 cm a vážím až 25 kg.

Šumava je mým domovem. Před mnoha lety jsem ale byl vyhuben.. Díky umělému navrácení do volné přírody se Šumava stala opět mým domovem.

Jsem největší evropská kočkovitá šelma.

Jsem převážně noční lovec, takže mě spatříš hlavně v noci. Pro denní odpočinek si vybírám skalní rozsedliny, dutiny či hustý křovinatý porost. Spatřit mě ale můžeš v Bavorském lese

ve zvířecích výběžích u infostřediska Hans Eisenmann Haus u Neuschönau nebo u infostřediska Haus zur Wildnis, kde mají moji kamarádi velké výběhy. Když budeš mít štěstí, můžeš mě spatřit v lese, ale pozor, umím se skvěle schovávat!

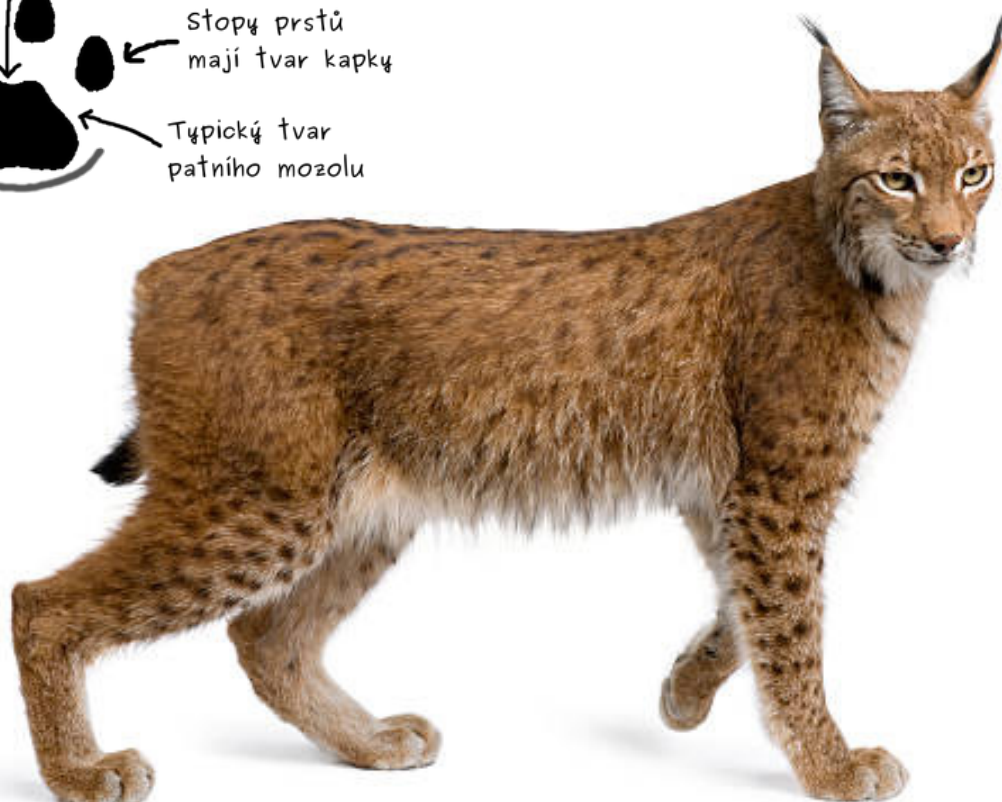
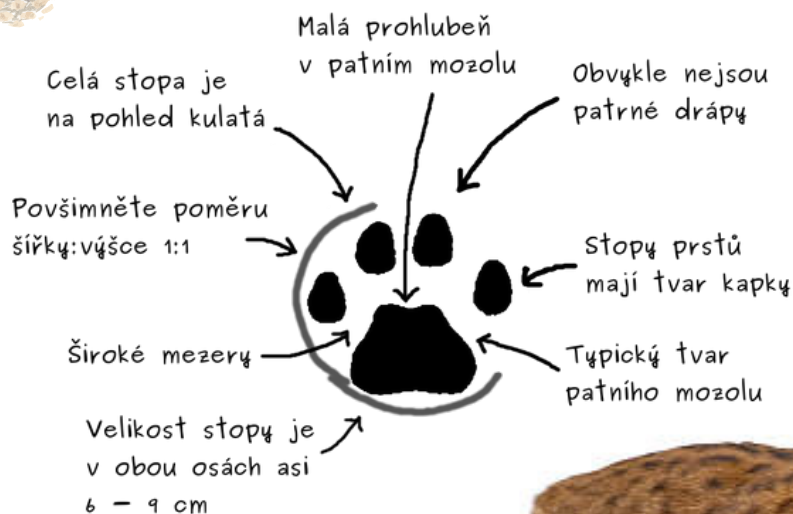
Během jedné noci dokážu uběhnout až 20 km.

Jsem spíše samotář, ale samičky se samozřejmě starají o mláďata. Ta do 6 měsíců pijí mateřské mléko od maminky, ale zároveň od dvou měsíců jedí maso.

Já jím nejraději srnčí maso, ale nepohrdnu ani myší. Rád lovím i zajíce.

Základní barva mé srsti je šedá s žlutavým až rezavým zabarvením a s hnědými až červenohnědými skvrnami. Zimní srst mám podstatně hustší a delší, s méně výraznou skvrnitostí, spíše do bělava.

Při chůzi zatahuji dráčky, takže většinou neuvidíš otisk mých drápků, moje stopa je podobná kočce domácí, jen o trochu větší.

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

Jaro

NAJDI

sedmikrásku

pupen

hnízdo

kvetoucí strom

žížalu

DOTKNI SE

kůry stromu

trávy

kočičí srsti

kvetoucího tulipánu

kamene

POSLOUCHEJ

zpěv ptáků

tekoucí vodu

bzučení včel

mňoukání koťat

foukání větru

VELIKONOCE

			4					
		4				2		
					3		5	8
	3			5				
	8		7					
	9						7	5
5	1					8		
		7		3		6	9	
				2	6			

			7	6				
		1			9		7	
	5			1	6		2	
3	2					4		
		7					5	
		8			7		1	
9			3			8		
	6		9	4		7		

	1		8		5	6		
	4					2		
				1		9	3	
5				2	6			
2		7		3				
								1
7	8							
			9	6				
		3					4	

				1			5	
					7			1
	3			6				9
2		5						4
				8			6	
	1		9	2			3	5
	4							
				5	8			7
		8	6	7			1	

	4	5			7			1
						8		5
			1			7		
3						5	2	
8		6		4	1	3		
1		7		6				
		8	7					9
	9							8

			8	7				9
					3			8
	8		1					
4		5			6			
	3				1	6		
9				5				
		2	3					
3	1		9			7		
						8		4

SOUTĚŽÍME!

Přineste tuto vyluštěnou stránku do infocentra (ul. 1. Máje 12 - vhod'te do schránky **nejpozději do 30. 4. 2021**) a můžete vyhrát věcnou cenu, naši Železnorudskou čepici, nebo členku dle vlastního výběru. Stačí vyplnit jméno a telefonní číslo, abychom výherce mohli kontaktovat. Přejeme hodně štěstí.

JMÉNO a PŘÍJMENÍ:

TELEFONNÍ ČÍSLO:

STŘÍPKY Z HISTORIE

Z kroniky Zhůřské školy - část VI.

Nechám promlouvat posledního pana učitele v krátké historii Národní školy ve Zhůří. Jeho působení v této škole a také život obyvatel Zhůří byly nenadále ukončeny vytvořením vojenského újezdu.

Přichází další školní rok v pořadí 5. a poslední. S novým školním rokem přichází čtvrtý zhůřský kantor:

Nejprve se představím. Jmenuji se Karel Dražil a jsem rodilý Plzeňan. Vyučuji od roku 1950. Po maturitě na gymnáziu jsem absolvoval kurs pro přípravu učitelů národních škol a stal se učitelem na okresu Sušice. Svou učitelskou dráhu jsem začal v Bukovnici na dvojtřídce, pak na jednotřídce ve Zbýnicích. Odtud jsem se výměnou dostal do Zhůří.

Když mi kolega, s kterým jsem si vyměnil působiště, ukazoval zhůřskou školu, skoro jsem začal litovat, co mě to napadlo chtít na Zhůří. Možná, že se někomu bude zdát divné, ale mě velmi vábila práce s rumunskými dětmi. Nevím, či to bylo pro to, co jsem už o výchově reemigrantských dětí slyšel a četl, či snad to bylo něco jiného... Nevím.

Prostě 28. srpna 1951 jsem se ocitl na zhůřské škole. Příprav k začátku školního roku bylo tolik, že ani nebylo času na seznámení s okolím.

A tak přišel první den – 1. září. Jaká asi budou ta reemigrantská děcka, na které jsem byl tolik zvědav?

A přišla! Bylo jich 15 (6 chlapců a 9 děvčat). Kupodivu dost čistě umytí a v čistých šatech – byly to jistě jen pomluvy, co jsem dříve slyšel!?

Další, co mě u mých nových svěřenců překvapilo, byla úžasná touha po vědění. Jak šťastni byli, když jsem je něčemu novému naučil a když sami dovedli správně odpovědět. Ta radost, když slohová práce byla bez chyby. Teď jsem svého rozhodnutí nelitoval.

Mohu říci, že po několika dnech práce jsme se zcela sžili a já s velkou radostí vstupoval do třídy. Vždyť tyto děti, zvyklé jen na těžkou manuální práci a hůl, se velmi rády učí a dovedou být vděčné za každé laskavé slovo.

Práce ve škole

Učím 5 postupných ročníků (5 oddělení). Část dětí je přespolních, totiž docházejí z osady Keple vzdálené 4 km. Ty ztěžovaly zvláště v zimě chod vyučování pozdní docházkou. Je to však úplně omluvitelné. Však taková cesta byla skutečně obtížná, když i koně zapadali po břicha do sněhu.

Než opět se vrátím ke stavu žactva, který v listopadu až lednu klesl na 10 žáků (4 hoši, 6 děvčat).

Tak jsme se mohli s dětmi ještě více sblížit. Proto pololetní a tříčtvrtletní hodnocení práce zaznamenalo úspěchy.

Čas plynul v radostné práci a mezi tím vším přišly zlé zprávy. „Zhůří se vystěhuje – přijdou sem vojáci... Bude zde cvičné pásmo – vojenský újezd... Odstěhujeme se...“

To byla velká událost. Nastal neklid mezi lidmi, který se přenesl i na děcka – školní práce byla narušována.

Nakonec přišlo úřední sdělení: od 2. května je vojenský újezd uzavřen a vstup zakázán. Tož tedy sbohem Zhůří, sbohem krásná Šumavo!

A já jako poslední kantor ve Zhůří se loučím s touto milou vesničkou, prý uloženou v kraji Bohem zapomenutém. Já však zde rád pracoval, odnáším si odtud mnoho zkušeností a nikdy na Zhůří nezapomenu.

A tak se zavírá kronika zhůřské školy a končí též ztracená historie – či snad teprve začíná...

28. dubna 1952 zapsal Karel Dražil

Připravila Lidmila Kováčová

Jako pravidelný měsíčník vydává Železnorudský zpravodaj město Železná Ruda, Klostermannovo náměstí 295, 340 04 Železná Ruda.

Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849.

Elektronická verze: www.zeleznaruda.cz/...asp

Redakční rada: Filip Brož, Filip Smola, Petr Najman, Mirka Frenzlová a Adéla Brožová.

Přijem inzerce: mistostarosta@zeleznaruda.cz, e-mail redakce: redakceZZ@email.cz.

Náklad: 1200 výtisků. Uzávěrka 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků zkrátit či neotisknout. Město Železná Ruda ani redakce nenese odpovědnost za skutečný průběh zde inzerovaných akcí. Za obsahovou správnost příspěvků ručí autor a nemusejí vyjadřovat názor či postoj redakce a města.